

Al·locució de Samuel Hahnemann

Discurs pronunciat a l'obertura de la sessió de la Societat homeopàtica gal·licana,
París, 15 de setembre de 1835.

"He vingut a França per a propagar l'Homeopatia, i em sento benaurat de trobar-me entre vostès.

En nom de tots els homeòpates, dono les gràcies al govern francès per la llibertat que concedeix a les nostres reunions i als nostres treballs. Espero que ben aviat fets més nombrosos li provaran l'excel·lència de la nostra Art, i que llavors ens concedirà els mitjans per a exercir-la convenientment pel més gran bé de la humanitat.

En un escrit de propera aparició, parlaré al públic de l'Homeopatia, que la malvolença i alguns errors han fet que sigui imperfectament coneguda. Li diré el que ha de ser un homeòpata i quines virtuts ha de tenir per a la pràctica d'una Art tan benèfica.

Només reconec com a deixebles els qui practiquen l'Homeopatia pura, la medicació de la qual està absolutament exempta de tota mescla de remeis que ha emprat fins ara l'antiga medicina. En nom dels meus molts anys d'experiència, encoratjo el públic a només posar la seva confiança en aquells adeptes fervents de la meva doctrina que hagin renunciat del tot a aquesta medicina homicida. La meva llarga i afortunada pràctica, atestada pels meus diaris clínics, la comunicació dels quals ofereixo, prova que l'Homeopatia *pura* exercida per aquells que l'han estudiat a fons i que la saben exactament, basta sola per a totes les necessitats de la humanitat sofrent.

Dono les gràcies a la Societat gal·licana pels seus treballs. Em plau molt de veure enmig d'ella homes laboriosos i zelosos que continuaran allò que ells tan feliçment han començat. M'han arribat vivament al cor les proves d'adhesió que he rebut de tots els membres que la componen. M'uneixo al zel que els anima, i secundaré llurs esforços per a la propagació de la nostra Art divina; perquè l'edat, que no ha alentit gens la meva marxa, tampoc ha refredat el meu cor, ni afeblit la meva pensa, i l'Homeopatia serà sempre un culte per a mi.

Pel que fa a la Societat de París, si hom ha pogut fins ara, llevat d'algunes excepcions que em plau de reconèixer, trobar que ella deixava a desitjar pel que fa a una instrucció més aprofundida de la nostra Art, la falta és deguda sens dubte a la novetat de l'aparició de l'Homeopatia a París. Tot exhortant senyors els membres d'aquesta Societat a un redoblament indispensable de l'estudi, jo els faré observar, així com a tots vostès, senyors, que tractant-se d'una Art salvadora de la vida, *negligir d'aprendre-la és un crim*. També estic convençut que no se'ls haurà de fer mai més aquest retret; perquè animats com estan d'amor a la humanitat res negligiran per a assolir el fi que nosaltres ens proposem, i al qual vostès hi arribaran, si, tal com vivament desitjo, resten units de cor i de doctrina.

I vosaltres, joventut estudiosa francesa, que els vells errors encara no us han pogut entacar, i que en les vostres vetlles laborioses no cerqueu res més que la veritat, veniu a mi perquè jo us l'aporto aquesta veritat tan cercada, aquesta revelació divina d'un principi de la natura eternal. És als fets existents que jo em remeto per a convèncer-vos; no intenteu, però, d'acomplir-los vosaltres mateixos abans que un estudi consciencios i complet us en assegurí la reeixida; aleshores, com jo, beneïreu la Providència per l'immens benefici que ella ha fet davallar a la terra per la meva humil mitjanceria, puix que no he estat sinó un feble instrument de la seva omnipotència, davant la qual tot ens ha d'humiliar-se."

Dr. Samuel Hahnemann

Hahnemann, Samuel:
Gesammelte kleine Schriften
Hrsg. von Josef M. Schmidt und Daniel Kaiser.- Heidelberg: Haug 2001
ISBN 3-8304-7031-2
Trad. catalana del text de l'al·locució: Joaquim Nabona, MD